

súkromnú banku kmeňových buniek za „riadne uznané“ zariadenie na účely dotknutého oslobodenia od dane. Je úlohou vnútroštátneho súdu, aby v prípade potreby overil, či je odmietnutie uznania na účely oslobodenia od dane stanoveného v článku 13 A ods. 1 písm. b) šiestej smernice 77/388 v súlade s právom Únie a najmä zásadou daňovej neutrality.

(¹) Ú. v. EÚ C 209, 15.8.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 24. júna 2010 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Commissione Tributaria Regionale di Torino — Taliansko) — P. Ferrero e C. SpA/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(Spojené veci C-338/08 a C-339/08) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 90/435/EHS — Pojem „zrážková daň“ — Uplatnenie 5% nej zrážky na vyplácanie dividend a „vrátenie zvýšenia dane na základe konečného vyúčtovania“ talianskou dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti so sídlom v Holandsku v zmysle dvojstrannej zmluvy)

(2010/C 221/05)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: P. Ferrero e C. SpA (C-338/08), General Beverage Europe BV (C-339/08)

Žalovaní: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Alba (C-338/08), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Commissione Tributaria Regionale di Torino — Výklad článku 5 ods. 1 a

článku 7 ods. 2 smernice Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. ES L 225, s. 6; Mim. vyd. 09/001, s. 147) — Pojem zrážková daň — Materská spoločnosť v Holandsku, ktorá prijme dividendy od svojej dcérskej spoločnosti v Taliansku po odpočítaní zrážky vo výške 5 % podľa článku 10 ods. 2 zmluvy medzi Talianskom a Holandským kráľovstvom, ktorej cieľom je zamedziť dvojitému hospodárskemu zdaneniu dividend — Zrážková daň, ktorá sa uplatní na čiastky zaplatené ako „maggiorazione di congruaglio“, stanovená v článku 10 ods. 3 zmluvy

Výrok rozsudku

1. S výhradou, že vnútroštátny súd v zmysle bodu 38 tohto rozsudku predovšetkým preskúma povahu „vrátenia“ „zvýšenia dane na základe konečného vyúčtovania“ uskutočneného talianskou spoločnosťou holandskej spoločnosti podľa článku 10 ods. 3 Zmluvy medzi Talianskou republikou a Holandským kráľovstvom o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov s dodatkovým protokolom uzavretej v Haagu 8. mája 1990, je potrebné konštatovať, že vzhľadom na to, že sa zmluva sama osebe vzťahuje na uvedené vrátenie, zrazenie dane, o aké ide vo veciach samých, nie je zrážkovou daňou z rozdelených ziskov, ktorú článok 5 ods. 1 smernice Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch v znení platnom na okolnosti vo veciach samých v zásade zakazuje. V prípade, že vnútroštátny súd zistí, že uvedené „vrátenie“ tohto „zvýšenia dane na základe konečného vyúčtovania“ nie je daňovým plnením, však zrazenie dane, o aké ide vo veciach samých, predstavuje zrážkovú daň z rozdelených ziskov, ktorú článok 5 ods. 1 smernice 90/435 v zásade zakazuje.

2. Ak bude vnútroštátny súd na dotknuté zrazenie dane vo veciach samých prihliadať ako na zrážkovú daň z rozdelených ziskov v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 90/435 v znení platnom na okolnosti vo veciach samých, toto zrazenie dane možno považovať za daň spadajúcu do rozsahu pôsobnosti článku 7 ods. 2 tejto smernice 90/435 len v tom prípade, že na jednej strane dvojstranná zmluva obsahuje ustanovenia smerujúce k odstráneniu alebo zmierneniu dvojitého hospodárskeho zdanenia dividend a že na druhej strane uplatnenie uvedenej zrážky nenaruší účinky tohto cieľa, pričom toto posúdenie prináleží vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 260, 11.10.2008.